

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II.ÚS 27/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. S., bytom B. B., I. S., B. B., L. B., B. B., J. Š., B. B., K. Š., B. B., B. H., B. B., R. B., B. B., R. B., B. B., V. M., B. B., Ing. J. F., B. B., V. V., B. B., G. V., B. B., L. R., B. B., E. W., B. B., M. R., B., A. K., B. B., S. K., B. B., R. P., V. A. P., Ž. n/H., Ing. Z. P., Ž. n/H., L. H., Ž. n/H., L. H., Ž. n/H., M. G., H. n/H., Ing. R. B., Ž. n/H., T. G., H. n/H., D. Ž., Z. B., Ž. n/H., A. V., B. B., J. R., B. B., a L. R., B. B., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., bytom B. B., vo veci porušenia ich základného práva nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky, Úradu pre finančný trh zakotveného v čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. S., I. S., L. B., J. Š., K. Š., B. H., R. B., R. B., V. M., Ing. J. F., V. V., G. V., L. R., E. W., M. R., A. K., S. K., R. P., A. P., Ing. Z. P., L. H., L. H., M. G., Ing. R. B., T. G., Z. B., A. V., J. R. a L. R. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. januára 2004 doručená sťažnosť skupiny sťažovateľov Ľ. S., bytom B. B., I. S., B. B., L. B., B. B.,

J. Š., B. B., K. Š., B. B., B. H., B. B., R. B., B. B., R. B., B. B., V. M., B. B., Ing. J. F., B. B., V. V., B. B., G. V., B. B., L. R., B. B., E. W., B. B., M. R., B., A. K., B. B., S. K., B. B., R. P., V. A. P., Ž. n/H., Ing. Z. P., Ž. n/H., L. H., Ž. n/H., L. H., Ž. n/H., M. G., H. n/H., Ing. R. B., Ž. n/H., T. G., H. n/H. D. Ž., Z. B., Ž. n/H., A. V., B. B., J. R., B. B., a L. R., B. B., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., bytom B. B., vo veci porušenia ich základného práva zakotveného v čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorého sa malo dopustiť svojou nečinnosťou Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a Úrad pre finančný trh.

Sťažovatelia porušenie nimi označeného základného práva spájajú s utrpením ujmy v súvislosti s vložením ich úspor do nebankového subjektu – do spoločnosti – B. M. G. Invest, HORIZONT Slovakia, a. s., DRUKOS, a. s., BDV družstvo, AGW, s. r. o. BOSTON Credit, a. s., SPOROINVEST, a. s., za účelom ich zhodnotenia garantovaným spôsobom, ku ktorému nedošlo, a to aj z toho dôvodu, že Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Úrad pre finančný trh a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky neplnili dôsledne svoju povinnosť kontrolovať dodržiavanie zákonnosti v rámci im zverených kompetencií. Svojou nečinnosťou podľa nich spôsobili, že subjekty, ktoré podnikali na trhu, nespĺňali zákonom predpísané podmienky a ústredné orgány štátnej správy nezasiahli v rámci možností zverených im zákonom.

Po tom, ako sťažovatelia využili všetky možné prostriedky nápravy, v danom prípade nemajú možnosť domáhať sa ochrany svojho základného práva na inom orgáne ako na ústavnom súde. Z uvedeného vyplýva, že sťažovatelia podľa § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyčerpali všetky zákonné možnosti, ako sa domáhať ochrany svojho ústavného práva.

Taktiež je podľa ich názoru naplnená zákonná podmienka podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože porušenie vyššie uvedeného základného práva ku dňu podania sťažnosti u sťažovateľov stále trvá.

Sťažovatelia si zároveň podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde uplatňujú primerané finančné zadostučinenie ako náhradu ujmy vyjadrenej v peniazoch za to, že boli povinní trpieť stav finančnej ujmy vyhlásením konkurzu na uvedené spoločnosti.

Sťažovatelia na základe týchto skutočností navrhujú, aby senát ústavného súdu vyslovil podľa čl. 127 ods. 2 ústavy tento nález:

„Nekonaním Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky, Úradu pre finančný trh bolo porušené základné právo sťažovateľov: ... zakotvené v čl. 55 Ústavy Slovenskej republiky.

Priznáva primerané finančné zadostučinenie ... ktoré Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo financií Slovenskej republiky a Úrad pre finančný trh, je povinný vyplatiť spoločne a nerozdielne v dvoch mesiacoch odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákonom o ústavnom súde a zisťuje, či je dôvod na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia sa domáhajú svojou sťažnosťou vyslovenia porušenia svojho základného práva, pričom za toto základné právo označujú právo upravené v čl. 55 ústavy, ktorý je súčasťou tretej hlavy prvého oddielu ústavy upravujúceho princípy hospodárstva Slovenskej republiky, a nie druhej hlavy, v ktorej sú upravené základné práva a slobody.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti označujú a citujú aj čl. 12 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 55 ods. 1 ústavy bez ďalšieho odôvodnenia a uvedenia príčinnej súvislosti ich možného porušenia postupom označených orgánov. Návrh na rozhodnutie ústavného súdu smeruje však len k vysloveniu porušenia ich základného práva zakotveného v čl. 55 ústavy.

Ústavný súd vychádzajúc z § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, posudzoval sťažnosť sťažovateľov vo vzťahu k možnému porušeniu ich základného práva podľa čl. 55 ústavy označeného v návrhu na rozhodnutie o ich sťažnosti. Ústavný súd uzavrel, že sťažovateľmi označené základné právo podľa čl. 55 ústavy do kategórie základných práv a slobôd podľa ústavy zjavne nepatrí. Z toho dôvodu ústavný súd v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou sťažnosť sťažovateľov odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2004